
Gdańsk, st. 33, gm. loco, woj., gdańskie, AZP 12-44/150

Informator Archeologiczny : badania 32, 260-261

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Archeologiczna w Krakowie). Finansowane przez Urząd Gminy w Czernichowie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 45 m².

Wykonano 5 wykopów archeologicznych, usytuowanych we wnętrzu kaplicy i w jej otoczeniu. Nie natrafiono na warstwy kulturowe ani na pozostałości obiektów z okresu przed zbudowaniem kaplicy. Na skale wapiennej zachował się humus naturalny a nawarstwienia kulturowe, których grubość nie przekraczała 0,5 m, powstały w okresie od XVIII do XX w.

Wewnątrz kaplicy odsłonięto kryptę grobową o długości 3,5 m, szerokości 2,5 m i wysokości nieprzekraczającej 2 m. Sklepienie krypty uległo zniszczeniu i jest ona całkowicie zasypana gruzem. Wejście do krypty o szerokości 1,1 m znajdowało się od strony zachodniej a w kierunku północno-zachodnim wyprowadzony był ze sklepienia kanał wentylacyjny o szerokości 0,23 m.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie. Badania nie będą kontynuowane.

Daniłowo Małe, st. 1, gm. Łapy, woj. białostockie, AZP 41-84/12 - patrz: wczesne średniowiecze

Daniłowo Małe, st. 6, gm. Łapy, woj. białostockie, AZP 41-84/34
Patrz: wczesne średniowiecze

Dąbrowa Górnicza- Łosień, st. 2, gm. *loco*, woj. katowickie, AZP 96-50 - patrz: wczesne średniowiecze

Dąbrówno, st. I, gm. *loco*, woj. olsztyńskie - patrz: późne średniowiecze

Dobre Miasto, st. 1, gm. *loco*, woj. olsztyńskie - patrz: późne średniowiecze

Elbląg-Stare Miasto, st. 32, gm. *loco*, woj. elbląskie, AZP 16-51/34 - patrz: wczesne średniowiecze

Gdańsk, st. 20, gm. *loco*, woj. gdańskie, AZP 12-44 - patrz: późne średniowiecze

GDAŃSK, st. 33, gm. *loco*, woj., gdańskie, AZP 12-44/150

- mur filarowo-łukowy

Nadzór archeologiczny przeprowadzili mgr Zbigniew Borkowski i mgr Marcin Jagusiak. Finansowany przez Akademię Muzyczną.

Nadzór archeologiczny prowadzono na dziedzińcu byłych koszar wojskowych przy ul. Łukowej w Gdańsku, w trakcie układania kanału deszczowego i dwóch studni odsadnikowych. Około 50 cm pod powierzchnią, w profilu E wykopu odsłonięto relikty zaślepionego fundamentu muru filarowo-łukowego. Fundament wykonano z cegły maszynowej o wymiarach 250 x 120 x 60 mm łączonej zaprawą cementowo - piaskową. Do budowy łuku użyto również wtórnie cegieł o wymiarach 257 x 135 x 60 mm. Ponadto w wykopie w odległości 2 m od siebie wystąpiły dwa równoległe względem siebie mury biegnące wzdłuż osi wschód - zachód. Do ich budowy posłużyła cegła maszynowa o wymiarach 270 x 130/135 x 60/70 mm. Na całej długości wykopu zauważono wkopy niszczące nieznane bliżej obiekty. Zarejestrowano również ścięte wkopem rabunkowym trzy drewniane pale o średnicach od 30 do 40 cm.

Ceramika i metale pozyskane ze stanowiska stanowią zbiór pochodzący ze złoza wtórnego. Ich chronologię ustalono na okres nowożytny od XVII do XX w włącznie.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania zakończono.

GDAŃSK, st. 60, gm. *loco*, woj. gdańskie, AZP 12-44/177

- fragment fortyfikacji miejskich

Ratownicze badania wykopaliskowe przeprowadzili mgr Zbigniew Borcowski i mgr Marcin Jagusiak. Finansowane przez bank PKO BP.

Badaniami ratowniczymi objęto piwnice budynku Banku PKO BP o powierzchni 30 m² oraz teren na zewnątrz banku o powierzchni 4 m². W trakcie badań bezpośrednio pod posadzką piwnicy odkryto relikty fortyfikacji miejskich, był to gotycki mur obronny i fragment domurowanego do niego młodszego muru o nieznanym przeznaczeniu. Mur obronny, zorientowany wzdłuż osi północ - południe, miał szerokość 140 cm, przy czym zauważono, że rozszerza się ku dołowi. Wykonano go przy użyciu cegły, o średnich wymiarach 310 x 140 x 75 mm, łączonej zaprawą wapienną. Mała powierzchnia wykopu, przemurowania, naprawy lica muru i względy bezpieczeństwa uniemożliwiły dokładną obserwację lica muru. Dlatego brak jest wystarczających danych dotyczących wątku w jakim został on zbudowany. Do opisanego muru od strony wschodniej dostawiony był zapewne młodszy mur wykonany z cegły o wymiarach 300 x 140 x 70 mm, łączonych zaprawą wapienną. Odsłonięto jedynie na niewielkiej przestrzeni do wysokości jednego rzędu cegieł koronę tego muru. W wykopie usytuowanym na podwórzu budynku banku, około 40 cm pod współczesnym poziomem odkryto dalszą część opisanego powyżej muru obronnego.

Ponadto w piwnicy wystąpiły XX w. mury będące pozostałościami podziałów wewnętrznych piwnic sprzed adaptacji kamienic na siedzibę banku.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania zakończono.

Gdańsk, st. 105, Stare Miasto, gm. *loco*, woj., gdańskie, AZP 12-44 - patrz: późne średniowiecze

GDAŃSK, st. 106, ul. Słodowników, gm. *loco*, woj., gdańskie, AZP 12-44/223

- zabudowa miejska nowożytna

Badania prowadził mgr Maciej Szyszka (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Prace finansował GPEC. Badania prowadzono w dniach od 30 września do 1 października, rejestrując w trakcie prac wykop pod instalację ciepłowniczą o długości 20 m i szerokości 2 m schodząc do rzędnej budowlanej 2,24 m n.p.m.

W trakcie badań rozpoznano relikty zabudowy w postaci fragmentów murów oraz zarejestrowano w profilu pięć warstw archeologicznych, które następnie zarejestrowano.

Najmłodszym elementem rozpoznany w wykopie jest warstwa destrukcyjna powstała po II wojnie światowej. Nieco młodszy jest mur związany z zabudową mieszkalną funkcjonującą w tym miejscu w okresie międzywojennym. Starsza od muru jest warstwa destrukcyjna związana z rozbiórką bliżej nieokreślonej konstrukcji a datowana na XIX w. Pod nią zalega spalenizna związana najprawdopodobniej z okresem wojen napoleońskich. Poniżej znajdowała się warstwa cegieł będącej pozostałością nieokreślonego budynku funkcjonującej pod koniec XVIII i na początku XIX w. Najstarszą zarejestrowaną warstwą jest niwelacja datowana materiałem ceramicznym na XVII w. Nieco starsze, ale pochodzące z XVII w, są mury związane z najstarszą zabudową mieszkalną na tym obszarze.

Materiał ruchomy pozyskany w trakcie prac pochodzi z XVII w.